

VIRO

Päiväkeskus, Tallinna

28.4-23.5.2014

Keski-Pohjanmaan ammattiopiston hyvinvointialan opiskelijat

Olimme työssäoppimassa Kuntoutuksen tukemisjaksolla Tallinnassa vammaisten Päiväkeskuksessa. Työharjoittelu kesti neljä viikkoa ja työharjoittelun arviointi on Kokkolassa koululla tehtävien parissa. Idean lähteä työharjoitteluun ulkomaille saimme kv-vaihtoinfon jälkeen, vuosi ennen vaihtoa. Laitoimme hakupaperit menemään, ja suunnitelmissa oli, että jos toinen meistä ei pääse vaihtoon niin kumpikaan ei lähde. Myös Viro kohdemaana oli turvallinen valinta, koska ei haluttu lähteä kauas Suomesta, mutta halusimme silti nähdä työtä ulkomailla.

Saimme koululta apurahaa työharjoittelun ajaksi. Hotellimme oli aivan sataman vieressä, joten ikävää ei helpottanut yhtään se, että näkee joka päivä laivojen lähtevän aivan vierestä. Hotellin ainut huono puoli oli se, että ei ollut minkään näköistä jääkaappia, jossa säilyttää ruokaa. Aamupala kuului hotellin hintaan, mutta muista ruokailuista täytyi maksaa.

Ensimmäisenä työpäivänä keskuksen sosiaalityöntekijä tuli hakemaan meitä hotellilta työpaikalle. Kävimme ostamassa hänen kanssaan bussikortit, ja hän näytti meille reitin töihin. Työssäoppimispaikassa meidät otettiin hyvin vastaan. Menimme eri ryhmiin keskuksessa, toisessa ryhmässä kaikki asiakkaat puhuivat viroa, toisessa viron lisäksi myös venäjää. Työntekijöistä osa puhui onneksi sujuvaa englantia, niin sopeutuminen työpaikkaan ja sen tapoihin oli helppoa.

Keskuksen jokaisessa ryhmässä on n. kolme työntekijää, ja suurin osa työntekijöistä on sosiaalityöntekijöitä, virossa ei ole lähihoitajan ammattia. Työpaikassa täytyy osata suhtautua vaikeasti vammautuneisiin kehitysvammaisiin ja autismin kirjoon. Työhön kuului asiakkaiden perushoitoa sekä heidän kanssaan yhteistä oleskelua. Viron ja venäjän perussanastoa kannattaa hieman opetella, jotta pääsee sisälle asiakkaiden juttuihin.

Suomeen verrattuna Virossa osataan hyödyntää erilaisia kuvia paremmin kuin Suomessa (päiväjärjestys ym.). Virossa taas ei käytetä hoitotyössä hanskoja eikä desinfiointiainetta, mutta käsiä pestään ahkerasti.

Vapaa-ajalla tutustuimme Tallinnan Vanhaankaupunkiin sekä moniin muihin eri kaupunginosiin. Kävimme myös monissa ostoskeskuksissa. Löysimme myös puistoja joissa kävimme kävelyllä. Saimme myös hyvän ystävän Saksalaisesta työharjoittelijasta, ja vietimme hänen kanssaan aikaa.

Työssäoppimisaika oli mahtavaa aikaa, ja saimme tutustua naapurimaan kulttuuriin paremmin kuin lomareissuilla. Olemme todella tyytyväisiä, että rohkenimme ja pääsimme lähtemään reissuun, koska tästä ei ainakaan haittaa ole tulevaisuuden kannalta. Jos olet yhtä arka, mutta kuitenkin yhtä rohkea kuin me, niin suosittelimme Vieroon tulemistasi! Aika täällä ei ainakaan käynyt pitkäksi, ja hyvä kokemus tämä on muiden joukossa. Tulevien työpaikkojen kannalta CV:hen jää ainakin todistus, että täällä on oltu. Eipä sitä varmaan negatiivisena puolena oteta! Meitä voi tulla aina nykäsämään hihasta, jos olette kiinnostuneita lähtemään Vieroon työharjoitteluun. Suosittelimme!